

ההיסטוריון בטוד אגה שנים 'אמר: 'כאן נפלה ההכרעה!'

הון; אין ביטחון ללא שלום, ואין שלום ללא הכרה בזכויות הזולת.

מיום ליום מתרבו ההוכחות לכך שהעם השכן מוכן ל... הידרות של שלום. למושל סקרנטון הוגשו, באמצעות ה... גרירות האמריקאית, שתי עצומות של ערבים פלסטיניים, שרצו להביע באוזניו את רעיון הקמתה של מדינה פלסטינית, שתחיה עימנו בשלום. היתה הכרזתו של השידך אל-ג'עברי בזכות מדינה פלסטינית; היה מאמר של עזיז שאחדה בזכות מדינה פלסטינית; היה מאמר של עסקן חשוב, אל-כארוקי, בעיתון אל-קודס המופיע כאן בירושלים, בזכות מדינה פלסטינית.

והשוב מכל: אף אחד מאלה, שקראו בגלוי להקמת מדינה פלסטינית, לא נפגע עד היום הזה עלידי שום מעשה-טרור של אירגוני-ההתנגדות. זוהי עובדה שיש לתת עליה את הדעת!

„ההיסטוריה תדון אותנו!“

כשעלה בפעם שעברה על דוכן זה, קרא חברי-הכנסת תמיר שיר של משרד מסיים. אקרא כאן את הדיעה הנגדית, קטע שפורסם היום בעיתון ב"עיתון הארץ:

„בכבוד הראוי, תיבת-דוד... אר 6484 תל-אביב, הידועה בציבור כהתנועה לסיפוח השטחים המשוחררים: אני שונאת אותך. את המודעות הדמוגיות הפוסטיביסטיות שלך, את ההיסטוריה הלאומנית המבחילה שלך, את פנייתך לגנרלים ש" יקחו את העניינים לידיים, את עצם קיומך. לכן בדרך כלל הארץ (השלמה) חתום: טילבי קשת.“

טילבי קשת

ההחלטה על ההתנגדות פירושה בחייהם של היסטוריונים. זו הכחירה העומדת לפנינו כנגד זה אנו אומרים: אין עתיד ללא ביטחון.

ויכוח קצר, אך נוקב, נערך השבוע כאשר שמואל תמיר העלה הצעה-לסדר-היום, בה תבע להתחיל מייד בכל השטחים המוחזקים, בטענה שזה יבטיח את השלום.

ראש-הממשלה ענה בסיגנון לגלגני, ותבע להסיר את

אזהרה!

ההצעה מסדר-היום משום שהממשלה מטמלת בכל ה- מרץ בהקמת התנחלויות. הצעתו נתקבלה.

נמנעתי מחצעה ונימקתי זאת בהצטרף הקצרה ה- באה:

אורי אבנרי: נמנעתי מהצבעה, כי לא ידעתי מה ה- הברל בין שני הצדדים.

זהו ויכוח בין שני נחלנים. הקול קול תמיר, והידיים ידי אשכול. ואני אינני סוחר מהקול של תמיר; אני פוחד מה- ידיים של אשכול.

ההכרעה שלפנינו היא הכרעה גורלית. ה- היסטוריון בעוד מאה שנה יאמר: כאן, כנקודת-ה- רה הזאת, נפלה ההכרעה על גורל המדינה.

„המלחמה היא שלום“

התנחלות פירושה סיפוח. אם היה איזה ספק בכך, בא ראש-הממשלה שלוש, ובתשובה לשאלתה שלי אמר ב- פירוש: במקום שתקום התנחלות, שם מדינת ישראל.

מנחם ליד (חרות): כואב לך על כך?

אורי אבנרי: סיפוח פירושו שלא יהיה שלום; לא עם המדינות הערביות שמסביבנו, לא עם העם הפלסטיני ש- בתוך הארץ.

ההנמקות של חברי-הכנסת תמיר היום, ובפעמים אחרות, מזכירות לי ספר בשם 1984, שעליו מתנוססת הסיסמה „המלחמה היא שלום“; העבדות היא חרות; הבערות היא כוח“.

כנגד זה אנו אומרים: אין עתיד ללא ביטחון.

הדוגמה: 1984

היום; מדינת צלבנים החיה על חרבה לנצח; או מדינה החיה לבטח, בשלום וברווהה.

כבוד היושבראש, אני חרד, ואני רוצה להביע את הרדתי העמוקה הזאת, שכאן יתקבלו הכרעות היסטוריות בלי שיתר פו של העם, בלי שיחופה של הכנסת, עלידי 22 חברי-הממשלה לבדם.

תהיה ההכרעה כאשר תהיה — ההיסטוריה תתבע אותנו, חברי-הכנסת, לדין, אם תתקבל החלטה כלאחר-יד, מבלי שאנחנו נדון בעצמנו.

רון שהציעו חברי-הכנסת אורי אבנרי ומי נחם כהן, שהוא בבחינת „תפסת המרובה“ עשוי להביא למצב של „תפסת“. הם הציעו להפוך את שירותי-הכבאות לשירות ארצי.

השבוע חזרתי לרעיון זה, בשעה שמשה דיין הביא לכנסת הצעה להאריך את תקנות ההתנגדות האזרחית.

ניתחתי את הסכנות הכרוכות בהתנגדות הטרור, ואת האפשרות שתפרוץ מלחמה בה יפעיל גם האוייב טילי קרקע-קרקע ויס' קרקע, נוסף על נשק כימי וביולוגי, ואת חוסר-ההתאמה של הגיא' לתפקידים חדשים אלה:

אורי אבנרי: ... כבר העליתי מעל דוכן זה את המחשבה שהגיע הזמן לרכז את כל שירותי הכיבוי ברחבי המדינה ב- שירות כיבוי אחד ויחיד, תחת מפקד ארצי, עם מטכיל ארצי, שיוכל להזיז את כוחותיו בארץ הקטנה שלנו בקלות, שיהיה מתורגל להזזת כוחות בקלות, מבלי שיהיה צורך לעבור מנגנונים ביורוקראטיים של איגודי-ערים, וכדומה.

הייתי מרחיב את הרעיון ואומר: לשלב יחד שירותי-כיבוי ארצי, שירות רפואי ארצי ושירותי הגיא' ארצי, לשירות ארצי כולל, או לפחות לשלושה שירותים ארציים שיהיו משולבים לחלוטין בכל מקום ומקום.

(מובן שלא החמצתי את ההזדמנות כדי להתפלמס עם משה דיין על דבריו בטלבי-יה, שהוא מעדיף „קיפאון“ על פני „שלום כפוי“, מבלי להזכיר כלל את האפשרות השלישית: שלום ביוזמתנו והרי ה„קיפאון“ של קו הפסקת-האש אין פירושו קיפאון של הטרור, או קיפאון סכנת-המלחמה הכוללת!)

בהם שריפה. הוא אומר שבתי קולנוע בנויים מעץ; תיאטרון חיפה הוא צריף עץ בתוך בניין של אבן; יש בית קולנוע שכל התיקרה שלו עשויה מעץ זליק. בכל יום עלולים להיעשות מעשי-טרור בבתי-קולנוע, הטרוריסטים יכולים להשתמש ב- פצצות בעתירה — אין אפשר להסביר ב- שעה זו מצב שבו אין שירות ארצי, שבו אין חוק ארצי המחייב בניינים חדשים לעבור ביקורת של כבאות עוד בשלב ה- תיכנון?

עוד בהמשך אותו ויכוח קפצו כמה ח"כים אחרים, כמו כהן ממעי, על רעיון זה, אימצו אותו לעצמם. השבוע השיב על כך סגן שר-הפנים, ישראל בן-מאיר, בקטע מוכן מראש שהתפרש כאישור זהיר ראשוני לרעיון:

ישראל בן-מאיר: ... נכון שהפית

בפעמים הקודמות, כי דחקה היום מצאתי תימוכין לדיעה זו בדבריו של מפקד שירות הכבאים באיגוד-ערים חיפה, מר מנחם נוי-עם, אשר דבריו התפרסמו היום בעיתון הארץ: „מעריך שירותי הכבאות במדינה לקוי ביסודו, והוא מפוצל 24 שירותי-כיבוי, בעוד שגם הרצוי היה לקיים שירותי-כיבוי ארצי אחד בכל המדינה... הפיצול גורם למחלוקות בשטחי האימון והציוד, ו- הדברים הגיעו עד אבסורד“. הממשלה ממת היום כמחצית הוצאות הכבאות בארץ. מדוע מוכרח סכום זה לעבור דרך מנגנונים מקומיים, שאי יעילותם היא סביר-בארץ? אנשי אל-פתח התרברבו שהם גרמו ל- שריפה בלוד, אנחנו יודעים שאין זה נכון. אבל זה הרי יכול לקרות מחוץ ארץ הכבאים בחיפה מזהיר בפני מה שעלול לקרות בבתי-הקולנוע בחיפה אם תפרוץ

זה בווער:

שרות כיבוי ארצי!

אחד מתפקידינו בכנסת הוא להפיץ רעיונות חודשים — ולא רק בטטה המדיני. רק לעיתים רחוקות קורה שגם נציג הממשלה מעז להגיד בפומבי כי רעיון מהפכני, הנושא את התחית של סיעתנו, הוא נכון. השבוע קרה גם זה.

מאז ימינו הראשונים בכנסת הספנו ל- רעיון מהפכני: לבטל את שירותי-הכבאות המקומיים, ולהקים חיל-כבאים ארצי. תחזי לה עברה הכנסת על כך בשתיקה של זיל-זול, אך במשך הזמן נמצאו לרעיון חסידים.

לפני שלושה שבועות, בדיון על חוק שירותי הכבאות, חזרנו על רעיון זה בתוקף: אורי אבנרי: השריפה במל-התעופה לוד, והשריפות שקדמו לה, נותנים יתר-דחיפה לדרישה שהשמעונה כמה פעמים מעל בנה זו, ואני רוצה להשתמש היום בהזדמנות זו כדי להשמיעה פעם נוספת: יוקם חיל ארצי של כבאות, יופקע ענייני הכבאות מידי העיריות, הכושלות ברובן; יושם קץ למצב המחפיר הנוכחי; היום יותר קל לי לדבר עליך מאשר

חיילים בגשם - פקידים בדירות-שרד

בין השאר הגשנו השבוע את השאלתית הבאות:

לשר דיין: בצמחתי-דרכים רבות, שבהם מכתנים חיילים לטרמפים, אין סככות. עם התחלת הגשמים, נרטבים ה- חיילים המחכים שם שעות ארוכות. מה עומד משרד-הביטחון לעשות כדי לספק מחסה?

לראש הממשלה: האם נכונה ידיעת השבועון האמריקאי ניוסוויק, כי ממשלת ישראל כבר החליטה להשאיר בידי ישראל את רמת-הגולן, רצועת-עזה וישראלם אל-שייך, ולפרז את חצי-האי סיני?

לשר דיין: האם נכון כי משרד-הביטחון רכש בשעתו דירת-שרד לסגן שר-הביטחון (לשעבר) צבי דינשטיין, וכי לאחר מכן נמכרה הדירה לדינשטיין? באיזה מחיר?

לשר אבן: האם נתקיימו לאחרונה מגעים בין דיפלומטים ישראלים ו- סובייטים?

לשר ארבל: האם נכון כי לפני כמה חודשים פנה שר-הדתות אל הרבנות הראשית, כדי שתקבע הלכה לגבי השתלת לבבות? מה היתה תגובת הרבנים?

לשר ברזילי: מה הן ההנחיות

לשר אבנרי: האם נכון כי משרד-הביטחון של משרד-הביטחון או בסמכויותיו? לוי אשכול: אפשר לפרש זאת לכאן ולכאן. עובדה היא שאני נמתי לכלל הפסקת הרכישה. אבל אפשר להבין לפעמים שמשרד-מסיים, אולי לסם צרכים מיוחדים — ולא אכנס לפרטים, והמבין בין — מעוניין שיקראו את הדברים הללו.

המבין יבין כי ה"ה בגוריון, פרס ודיין השתמשו בכספי משרד-הביטחון (!) כדי לקיים עיתון שתמך באינטרסים הפוליטיים הפרטיים שלהם.

כספי בטחון לשיחוד עתון

על שאלתה, שלנו מלפני 20 חודשים נאלץ לוי אשכול להודות סוף-סוף כי משרד-הביטחון (בימי כהנות שמעון פרס) תמך בשבועון הלוגונוני גיא'ש כרוניקל (שתמך בפרס ובדיין), בצורה של רכישת כמות גדולות של גליונות.

אורי אבנרי: קודם כל, אני שמח שראש-הממשלה עונה על שאלתה זו לפני שמלאו לה שנתיים.

רצוני לשאול: מה זה עניינו של משרד-הביטחון דוקא לרכוש עיתונים או לתמוך בעיתונים? במה זה נובע לתקציבו של משרד-הביטחון או בסמכויותיו?

לוי אשכול: אפשר לפרש זאת לכאן ולכאן. עובדה היא שאני נמתי לכלל הפסקת הרכישה. אבל אפשר להבין לפעמים שמשרד-מסיים, אולי לסם צרכים מיוחדים — ולא אכנס לפרטים, והמבין בין — מעוניין שיקראו את הדברים הללו.

המבין יבין כי ה"ה בגוריון, פרס ודיין השתמשו בכספי משרד-הביטחון (!) כדי לקיים עיתון שתמך באינטרסים הפוליטיים הפרטיים שלהם.